

Josep Vinyes, entre el Circ i la Patum

La portada del programa de mà de la Patum de l'any 1936 és de Josep Vinyes. En aquest article volem presentar els esborranys que va fer servir Vinyes per preparar-lo (1). Al segle XX, també, han fets portades de programes de mà de la Patum altres prestigiosos dibuixants catalans com: Josep Escobar i Saliente (Barcelona 1908-1994) que va fer la de l'any 1947 (2), o en Josep Maria de Martín i Gassó (Berga 1920 -2005) que les va fer de forma discontinua des de l'any 1939 a l'any 1975 (3).

Josep Vinyes i Sabatés

Josep Vinyes i Sabatés (Berga 1904 - Barcelona 1995). De petit vivia a la plaça de les Fonts de Berga (4). Fou dibuixant, il·lustrador, fotògraf i un gran col·leccionista (5). Va fer nombrosos dibuixos de Patum com els publicats a les revistes berguedanes: *Tagast* o *Queralt*, també va fer una auca del Corpus Chirsti de Berga (6); va publicar dos llibres sobre el món del circ (7) i va ser un col·leccionista de tot el que envoltava el circ; aquest material guardat al llarg de la seva vida en va fer donació per crear el Museu del Circ de Berga. Josep era el germà petit de Ramon Vinyes i Cluet “*el sabio catalán*” del premi Nobel de literatura colombià Gabriel García Márquez (8). El pare dels germans Vinyes, Pere Vinyes i Ribera, va ser dirigent del carlisme berguedà (9) i Procurador dels Tribunals del Jutjat de Berga; va contraure núpries dues vegades, per això el segon cognom de Ramon i Josep és diferent. L'historiador Josep Noguera i Canal m'explica que Vinyes va ser regidor o tinent d'alcalde diverses vegades de l'ajuntament de Berga.

Al *Diario de Barcelona* de 27 de maig de 1973, Josep Maria Cadena va lamentar-se del trencament de l'humor gràfic català a l'any 1939 (la fi de la Guerra Civil i

l'ocupació militar de Catalunya pels franquistes), afirma, que Josep Vinyes és “*Un buen representante del humor catalán que pudo habersido i no fue... su obra, relativamente limitada en número i años, resulta prácticamente desconocida para la mayoría*”. Cadena explica que va començar a publicar acudits l'any 1931 “*...i cerró su actividad en este sentido, aunque luego realizara esporádicas salidas, en 1939*” indica també que ara és més conegut com a col·leccionista “*...de temas circenses, escritor i conferenciante de temas circenses*”. Cadena diu que als 13 anys va començar a treballar al Jutjat de Berga, posteriorment va marxar cap a Terrassa per estudiar Peritatge Elèctric per continuar els seus estudis a l'Escola del Treball de Barcelona. Cadena conta que va començar a publicar al setmanari *l'Opinió* de Barcelona, per passar a publicar a l'any 1932 a *El Carrer*. L'article de Josep Maria Cadena està acompanyat per un dibuix fet pel propi Vinyes i una caricatura feta pel seu fill, que també era un conegut ninotaire de Barcelona.

He pogut consultar uns papers que els descendents de Josep Vinyes van lliurar a l'Arxiu de Berga (AHCB) amb la donació dels manuscrits de Ramon Vinyes i Cluet, entre els que hi havia una entrevista de Josep Vinyes feta per MYLOS, que és el pseudònim de

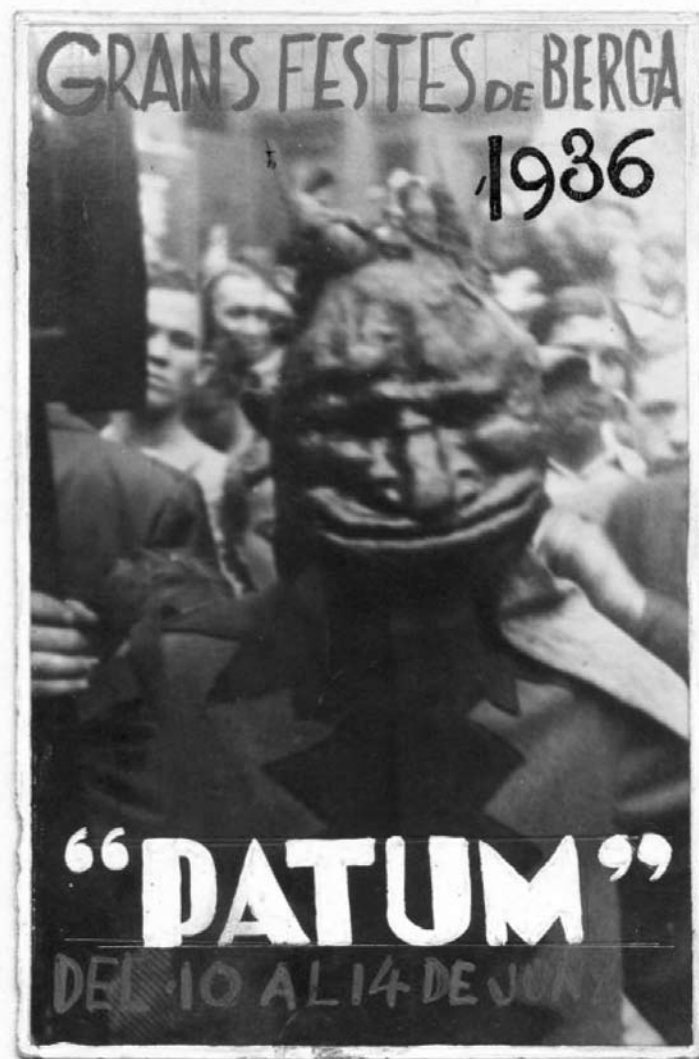
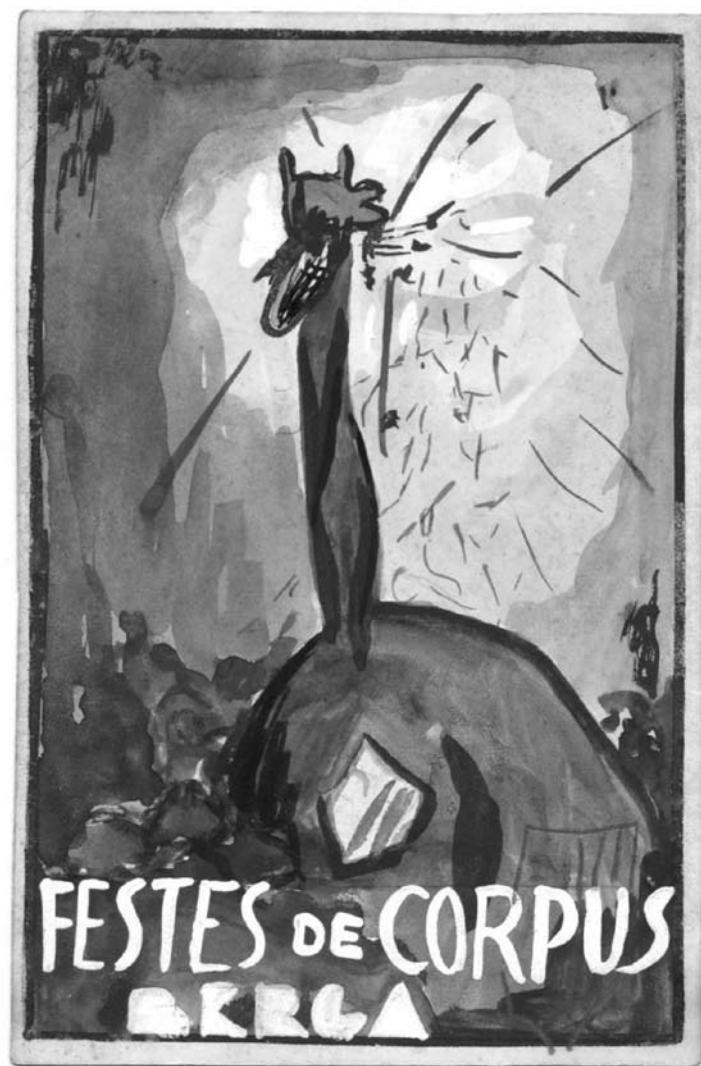

Figura 1. Esborrany de cartell fet sobre una fotografia que té com element central una careta de Ple.
ARXIU RAMON FELIPÓ

Sebastià Gasca –per publicar al setmanari barceloní *Destino* des de l'any 1946 articles sobre moviments artístics renovadors–. En aquest interview, Vinyes explica el perquè es dedica a fer retrats del que envolta el món del circ “*... me dedico a la fotografía sin ninguna*

finalidad comercial, porque me gusta mucho el Circ i con ella me es dable recoger muchos momentos de este impar espectáculo, instantes que, por desarrollarse a velocidades increíbles, no pueden ser retenidos por ningún otro procedimiento”.

Jaume Capdevila –Kap– dibuixant berguedà i autor de diversos llibres d'història dels humoristes catalans, m'ha deixat unes notes seves, malauradament encara inèdites, on explica que Josep

Vinyes va publicar dibuixos durant la guerra civil de l'any 1936 a 1939 als setmanaris de Barcelona: *Papitu* i *L'Esquella de la Torratxa*. Aquests dos setmanaris van ser incautats i editats pel Sindicat de Dibuxants del PSUC (el Partit Socialista Unificat Catalunya, l'antic partit dels comunistes catalans adherit a la III Internacional). En Kap diu *"Com a dibuixant, s'especialitzà també en braus i circ. Va participar –com a mínim, segons reflecteixen els respectius catàlegs–, en el Saló d'Humoristes de Barcelona de l'any 1934 i en el Saló d'Humoristes organitzat per Ràdio Lleida l'any 1944. Segons el diccionari biogràfic Ràfols, també participà en les exposicions d'humoristes dels Saló de les Arts Decoratives, de la Grill Room i la Fira del Dibuix. Realitzà també algunes exposicions individuals i publicà els seus ninots, entranyables entre divertits i estrafolaris, d'un grafisme desimbolt i exuberant, adscrit a la modernitat avantguardista i expressiva en diverses revistes, en portades de llibres i auques"*.

Figura 2. Un altre esborrany per fer una portada de programa de Patum. ARXIU RAMON FELIPÓ

En Kap m'ha passat còpia d'un escrit fet pel propi Vinyes amb una auto-caricatura seva publicada pel Saló d'Humoristes organitzat per Ràdio Lleida l'any 1944 on ell mateix es defineix com *"...Yo nací en buena cuna. Digo buena cuna, ya que fuimos seis hermanos i yo fui el menor. Para todos sirvió la misma i yo la encontré en bastante en buen estado... en mi infancia fueron los caballos mi afición favorita. Llegue a tener buenos ejemplares de cartón. Más adelante preferí los de carne i hueso. Después ya fui conociendo otros animales. ... mi estatura es normal: AC de camiseta, EE i medio de calcetines i 36 de cuello. Nariz negra i pelo largo –perdón–, nariz larga i pelo negro, zapatos también negros. ... ¿El humorismo...? ¡Ah! Detesto la risa a medias, la sonrisa hipócrita, la risa interior, porque es como las ca-*

misetas de lana que crees que abriga, pero te costipan... Dibujo, porque no podía expresar exactamente mis pensamientos con la escritura. Recurrí al dibujo, i encontré en esta nueva caligrafía más poderosos recursos de expresión".

Gràcies a la donació desinteressada de Josep Vinyes, la ciutat de Berga disposa dels fons documentals del Museu del Circ. Aquest museu es va organitzar quan Josep Carreras i Balaguer era el regidor de Cultura a les primeres eleccions democràtiques, el mateix Carreras em diu que Josep Vinyes volia deixar el material del circ per ell col·leccionat a una fundació de Barcelona, però, per mitjà de la tasca feta pel sogre de Carreras, Josep Vilà i Magem –molt bon amic dels germans Vinyes– fou qui va suggerir-li i demanar-li que deixés el seu fons del circ a la seva ciutat natal. Carreras em remarca que, qui es va fer càrrec de l'organització dels fons donats per Josep Vinyes fou Daniel Tristany, també regidor i l'ànima de l'Agrupació Teatral la Farsa de Berga. Josep Carreras m'explica que feren moltes baixades a Barcelona, amb el cotxe del propi Tristany, per anar recollint els lots del material lliurats per Vinyes, ja que ho anava donant d'una forma fraccionada, fins i tot –amb comenta Carreras– que varen pujar una part de la seva donació amb el cotxe d'en Tristany.

L'any 1986 l'ajuntament berguedà va atorgar el Premi Ciutat de Berga a la Cultura Popular a Josep Vinyes. Jaume Huch i Camprubí (10) comenta que Vinyes, tenia enllestida una *Història del Circ de Barcelona*, però, ara per desgracia no sabem on deu haver anat a parar aquest important manuscrit. El periodista Josep Cadena va comunicar-me: *"vaig indicar a Jaume Farguell –antic alcalde de Berga– que la col·lecció del Circ de Josep Vinyes era molt important promorcionar-la i ampliar-la, ja que té força internacional"*. Darrerament sembla que l'actual ajuntament berguedà vol donar nou impuls al Museu del Circ de Josep Vinyes (11). Tan de bo que fos així (!). Tot el material donat per Josep Vinyes s'ho mereix.

Els anys Trenta

Els anys trenta van ser uns anys de grans convulsions polítiques i socials. El 13 de setembre de 1923, el general Primo de Rivera va fer un cop d'estat contra el sistema parlamentari espanyol, i va imposar una dictadura militar que va durar set anys. Els militars van suprimir l'òrgan de govern supramunicipal català –la Mancomunitat de Catalunya–. La dictadura primoriverista es va caracteritzar per una constant persecució a la llengua i cultura catalana. El 14 d'abril de 1931, després de la victòria a les eleccions municipals de l'Estat de les forces d'esquerra o republicanes i a Catalunya a més a més de les forces catalanistes, Francesc Macià va proclamar la República Catalana, transformada tres dies més tard en Generalitat de Catalunya. La politització, l'estúpid anticlericalisme, les lluites partidistes i el sectarisme polític ho van envair tot (12). Un bon exemple d'això, tal com explica mossèn Armengou (13), és el fet que un any, per Patum, van saltar a la plaça de sant Pere tres Guites –la Grossa i dues de Xiques o Boges: la del jovent del Patronat (Patronat d'Acció Social Catòlica) la de "dretes" i l'altra, la municipal "la d'esquerres"–. També es pot veure el Tabal de la Patum lluint la bandera catalana pintada, o l'espanyola tricolor republicana i bicolor monàrquica com es reproduïx al llibre *Imatges de la Patum a la II República* (6). La plaça de sant Pere, l'antiga plaça Cremada berguedana, va ser batejada amb el nom de plaça de la República ... i el 27 d'abril de l'any 1932, segons Llibre d'Actes Municipals (AHCB) per decisió presa pel ple municipal, la corporació de Berga "queda eximida" d'assistir oficialment als actes religiosos de la Parròquia.

La constitució de la II República espanyola va declarar Espanya com estat laic. Un fet simptomàtic d'aquells anys és l'exacerbat, decimonònic i carrinclò anticlericalisme; i seguint aquest corrent d'aleshores hi havia, a Berga, qui volia convertir la Patum només en una festa "laica". Així es troba en el Llibre d'Actes de l'ajuntament (AHCB) on el Cor-

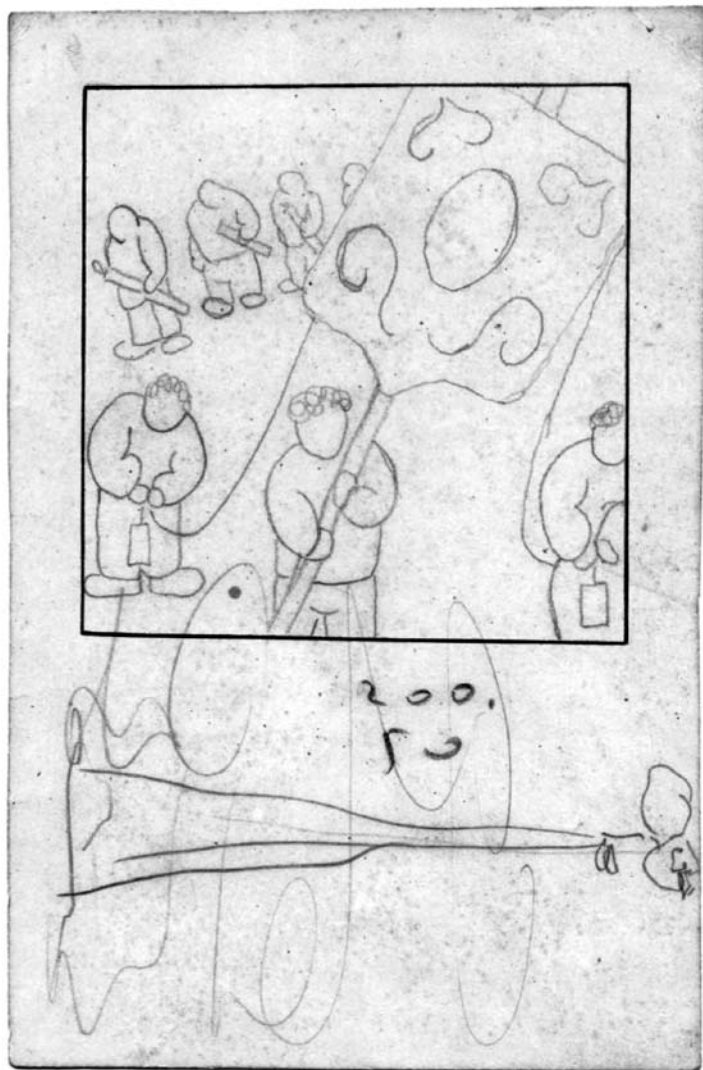

Figura 3. Apunt per a vinyeta de l'auca de Patum de Josep Vinyes.
ARXIU RAMON FELIPÓ

Figura 4. Esboç acolorit amb un nan vell. ARXIU RAMON FELIPÓ

Auto caricatura de Josep Vinyes.
ARXIU KAP

pus Chisti de Berga és anomenat *Festa Major de la Patum*. Mentre en el programa de mà de la Patum de l'any 1931 encara consta com a *Festes del Corpus*, en els programes dels anys: 1932, 1933 i 1934 es diu *Festa Major de Berga*. L'any 1935 s'usa la doble terminologia de *Festa Major de Berga, Corpus del 1935* (14), i l'any 1936, quan el va fer Vinyes, diuen *Grans Festes de Berga*.

La Patum de 1936

El Llibre d'Actes de l'Ajuntament de Berga (AHCB) diu que el 24 d'abril "...es nomena al Sr. Valentí Anglada per a que en representació de l'Ajuntament, assisteixi a la festa que tindrà lloc demà a Barcelona, on se celebra la Patum en el gran congrés folklòric que se celebra al Poble Espanyol", era per fer la Patum el 25 abril 1936 amb motiu III Congrés de Musicologia. Més informació la trobem a *La Vanguardia* del diumenge 26 d'abril o *El Noticiero Universal* del dilluns 27 d'abril. La

Revista Musical Catalana de maig de 1936 diu d'aquesta Patum feta "ex professo" per el Congrés, és "...un dels més importants documents folklòrics vivents a Europa. Aquestespectacle, d'un simplicitat infantívola i ensems d'una aridesa salvatge, amb les seves danses de turcs i cavallets, de diables, nans vells i nans nous, de gegants, de la mula fera i de l'àliga, i amb el seu apoteòsic i enlluernador ball de diables, enmig de foc i de fum, és quelcom que impressiona pel seu color i per la seva força popular".

El mateix any 1936 la Patum, havia de tornar a representar-se a Barcelona una altra vegada en la inauguració de l'Olimpíada Popular, (15) Santacana i Pujades expliquen que la jornada inaugural era prevista en el programa "...a les 4 de la tarda del dia 19 de juliol desfilada de 5000 esportistes i 3000 folklòrica ...quadres de la Patum..." El mestre Enric Morera havia de dirigir la sardana *Juny* de Juli Garreta i l'Himne Nacional de Catalunya *Els Segadors*. Res d'això no es va poder fer, perquè el 17

d'aquell més el general Franco va aixecar l'exercit d'Àfrica contra la república. L'organització d'aquesta *Olimpíada Popular* era obra de les forces democràtiques i esquerranes d'arreu del món per oposar-se a l'Olimpíada que aquell any se celebrava a Berlín, i va ser capitalitzada pel règim nazi de Hitler. Per això és encara més difícil entendre certes actituds d'alguns individus, com explica mossèn Armengou a la darrera edició de *La Patum de Berga* quan diu en comentar la guerra civil que "...en ella hi va perdre la vida la vella Guita Xica del Patronat" (16), o en *Anotacions al Llibre de la Patum* varen "...prendre la vida a la vella Guita Xica del Patronat" (17). Aquí el mossèn utilitza un eufemisme per dir que la van trinxar i destruir, com si fos aquesta "pobra" Guita algun "ésser malèvol" i/o perillós.

Una curiositat d'aquesta Patum és que fou fotografiada abundantment per Antoni Campaña i Bandranas. Les seves fotos es van

publicar a: *La Vanguardia* i a *Catalunya, Revista d'Informació i Expansió Catalana*, de Buenos Aires. La revista *Estampa* de Madrid també va publicar un suplement especial de la Patum al 4 de juliol de 1936 amb fotos patumaires de Gonsanhdi (6). Per Corpus dels anys 1937 i 1938 no va haver-hi Patum a causa del genocidi sistemàtic del clergat catòlic pel sol fet d'exercir el seu ministeri i de la persecució i assassinat de persones titllades de dretes o d'anar a missa, com també es va practicar la destrucció organitzada de tots els béns de l'església catòlica amb l'enderroc o la crema de milers d'esglésies catalanes i l'espoli de tots els seus valuosos tresors (18). Per tant ni a Berga ni enlloc de Catalunya no es va poder celebrar públicament cap festa de tradició catòlica com el Corpus Christi. Calgué esperar l'ocupació militar de Berga pels franquistes, el 2 de febrer de 1939, per acabar amb la persecució religiosa i tornar a tenir Patum. El triomf dels militars espanyols va representar la pèrdua de llibertats polítiques, nacionals i sindicals i l'abolició de l'autonomia catalana, amb la dissolució de tots els partits polítics, de les organitzacions sindicals camperoles o obreres

i la persecució indiscriminada o l'assassinat de molts dels seus militants.

Els dibuixos de Josep Vinyes

La figura 1 és un esborrany fet sobre una fotografia impresa en paper postal que té com element central una foto feta pel propi Vinyes d'una careta de Ple –és de remarcar la gran diferència amb les cassetes dels Plens actuals–. Un altre esborrany per fer una portada de programa de Patum és la pintura de la figura 2, aquesta, però, mai no haguera estat possible de ser impresa, com a portada del programa de mà amb el nom de “Festes del Corpus” ja que la laïcitat municipal i governamental, no tolerava, com ja s'ha explicat anteriorment, l'ús de terminologia catòlica en cap dels seus impresos oficials. La figura 3 està a l'anvers del dibuix anterior; Vinyes, aquí fa un apunt de la vinyeta 14 de la seva Auca de Patum (6). La figura 4 és un Nan Vell, amb una aurèola de gent a la plaça de sant Pere. En aquest esbós, acolorit espectacularment no hi havia, encara, cap lletra sobreposada. Com si hagués fet un estudi previ per la figura anterior,

Figura 5. Ball dels Nans Vells, amb el vestit d'un d'ells acolorit en vermell, sobre el propi negatiu de la fotografia. ARXIU RAMON FELIPÓ

Figura 7. Fotografia de Josep Vinyes d'un salt de Plens a principis dels anys trenta.

ARXIU RAMON FELIPÓ

la figura 5 representa el ball dels Nans Vells, amb el vestit d'un d'ells acolorit en vermell, sobre el propi negatiu de la fotografia, cosa molt excepcional en aquells anys. La figura, la 6 representa el salt de Plens. Aquest retrat fet pel propi Josep Vinyes encara no havia estat treballat o elaborat per fer-ne la portada del programa, però formava part del mateix lot de fotos i dibuixos. Voldria remarcar la poca gent que hi havia a la plaça en aquells anys pel Salt de Plens. Hem de suposar que aquestes fotos fetes per Josep Vinyes per fer el programa oficial de Patum de l'any 1936, devien haver estat preses a principis dels anys trenta.

Una caricatura de Josep Vinyes i Sabatés que acompanya aquest article, és un autoretrat fet per Josep Vinyes per al programa del Saló d'Humoristes organitzat

per Ràdio Lleida l'any 1944, i que m'ha cedit, amablement per aquest article, en Kap.

Conclusió

Berga encara té un gran deute amb en Josep Vinyes i Sabatés (19). Ell va lliurar la seva col·lecció del circ per fer-ne un museu, però la ciutat hauria de retre-li un públic homenatge, dedicant-li per exemple el seu nom a algun carrer o plaça de la ciutat. La tasca personal de Josep Vinyes prou s'ho mereix. I si mirem a qui han dedicat carrers a Berga, darrerament!... Si, a més a més, es pogués trobar el seu manuscrit sobre la *Història del Circ a Barcelona*... segur que valdria la pena que fos immediatament editat.

Demana, fa un any des de l'*Erol* numero 95, que la ciutat de Berga hauria de poder disposar d'un bon Centre de Documentació i Estudis de Patum, ja que el 25 de novembre de 2005, la UNESCO la va declarar “Patrimoni Oral i Immaterial de la Humanitat”. Si una institució cultural com aquesta existís, de ben segur que hauria d'haver comprat els dibuixos de Josep Vinyes de Patum com la resta de documentació

familiar que ara no sé pas qui la deu haver adquirit ni on pot ser. Cal, ara més que mai, un Centre de Documentació i Estudis de Patum independent i sota el control municipal i/o de la Generalitat de Catalunya o de la mateixa Diputació de Barcelona, amb un diligent bibliotecari/a o arxiver/a al seu davant, que tingués bona cura dels arxius i fons documentals, musicals, DVD, vídeos, velles pel·lícules.... o materials pictòrics o gràfics, obert a la lliure consulta del que hi ha de Patum per tothom, sense cap mena d'exclusió de ningú. Així, hi podria haver un ampli coneixement acadèmic i universitari de la Patum i els estudiants berguedans podrien fer-ne els treballs de recerca del batxillerat, amb materials inèdits o no massa coneguts, i de manera molt més fàcil que ara.

Notes

(1) Els dibuixos i fotos els vaig poder trobar gràcies a les facilitats donades pels llibreters de vell de Barcelona: Anna Figueras i Ignasi Solé Sugranyes de la *Llibreria i Papers Antics* del barceloní carrer dels Assaonadors. Aquests dos bons amics van adquirir –directament dels hereus de Josep Vinyes– un important lot de documentació personal de tota la família dels Vinyes de Berga, que per desgràcia no va ser mai adquirit per cap de les diferents institucions culturals berguedanes. Aquesta documentació dels Vinyes eren: cartes i papers personals de família, especialment de Ramon i Josep, així com molt material gràfic o documental col·leccionat pel propi Josep Vinyes i abundosa obra gràfica dels Vinyes.

(2) L'amic Pere Cornellas de Granollers, va facilitar-me la portada i les dades bàsiques de Josep Escobar, que fou el creador dels famosos *Zipi y Zape* o *Carpanta*,... i va dibuixar a la premsa barcelonina com: *Violet, Papitu, Pocholo, TBO, L'Esquellot, L'Esquella de la Torratxa, Pulgarcito, Tío Vivo*... i a la de Granollers: *La Gralla, Diari de Granollers*....

(3) Josep Maria de Martín va ser pintor, dibuixant, il·lustrador, portadista, poeta i escriptor. Va fer servir els pseudònims de *Bernat Meix* o *Custodi Lopes* i a la premsa barcelonina fa dibuixos amb el nom de *Pep*. Va escriure una novel·la a mitges amb Gabriel Ferraté. Té publicat un interessant assaig sobre cinema i diversos llibres de temàtica berguedana com el seu el de la premsa de Berga fet amb col·laboració amb Manuel Sistach, o els de Patum: *El Loco Retablo de la Patum* de l'any 1944 i *Dau al Set* de l'any 1951. Darrerament he pogut consultar un interessant assaig seu *La Lletra Maleïda* que encara roman inèdit.

(4) Elies, P., *Ramon Vinyes i Cluet: un literat de gran volada*, Barcelona, 1972.

(5) Josep Carreras, disposa –per haver-li cedit Josep Vinyes en vida– d'una valuosa col·lecció de fotos de Patum fetes pel propi Josep Vinyes com també de dibuixos seus i de diverses fotografies patumaires publicades pel setmanari de Madrid *Estampa*, part d'aquests importants fons documental –gràcies a l'amic Josep Carreras– el vaig poder publicar al llibre *Imatges de la Patum a la II República*.

(6) Al llibre *Imatges de la Patum a la II República*, Barcelona, 2007 reproduceix sencera la seva auca de Patum junt amb moltes fotos o dibuixos seus i a *La Patum, el Corpus Christi de Berga*, Tarragona, 2005, reproduceix un dibuix de

Patum d'en Vinyes de la revista *Queralt*.

(7) La bibliografia de circ de Josep Vinyes és: *Charlie Rivel*, Barcelona, Nou Art Thor, 1983., i *Circusiana: col·leccions de documentació de circ*, Barcelona, Gràfiques Canuda [imp.], 1993.

(8) Per saber de Ramon Vinyes es pot consultar el llibre de Pere Elies, ja citat o el de Jordi Lladó, *Ramon Vinyes: un home de lletres entre Catalunya i el Carib* Barcelona, 2006.

(9) Al llibre, *Homenaje a los Mártires de la Comunion Carlita i del Derecho*, organizado por "El tradicionalista" de Girona, Girona, 1908, hi ha un escrit fet per Pere Vinyes i Ribera com a director del setmanari carlí de Berga *El Castell Berguedà*.

(10) Jaume Huch va publicar al *Regió 7*, de 22 de desembre de 1991, una entrevista amb Josep Vinyes sobre el tema del Museu del Circ. Vinyes li va explicar que va facilitar molta documentació del seu arxiu personal a Sebastià Gasca "per fer el seu llibre - *El Circ i seus Figuras* -". També explica Huch que Vinyes tenia escrita una *Història del Circ a Barcelona* "però creu, que aquí no la voldria publicar ningú", Seria interessant saber on deu haver anat a parar aquest important manuscrit.

(11) La regidora de cultura de l'ajuntament de Berga, Carme Barniol, anunciava al *Berguedà setmanal*, del *Regió 7* del 4 d'octubre de 2008 sota el titular "*Berga potenciarà l'espai Circ amb espectacles a partir de la primavera*", que s'està treballant perquè la col·lecció del pallasso Varea pugui incorporar-se al museu fundat amb la donació de Josep Vinyes.

(12) El llibre d'Actes de l'Ajuntament de Berga (AHCB) consta que el 23 de maig 1931 a proposta del regidor Valentí Anglada es pren l'acord de construir una Guita Xica o Boja perquè "... l'actual és de propietat privada" (aquesta era la del Patronat, institució catòli-

ca depenent de la parròquia de Berga).

(13) Armengou, J., *La Patum de Berga: compilació de dades històriques, amb un suplement musical dels ballets de la Patum*, Berga, 1973.

(14) L'ajuntament berguedà que havia estat anomenat després dels fets del 6 d'octubre va tornar a la terminologia tradicional.

(15) Pujadas, X. i C. Santacana, *L'Altra olimpíada, Barcelona '36: esport, societat i política a Catalunya (1900-1936)*, Barcelona, 2006.

(16) Armengou, J., *La Patum de Berga*, Berga, 1994.

(17) Armengou, J., *Anotacions al llibre la Patum de Berga*, Berga, 1971.

(18) Felipó, R., *Queralt, el santuari de la Mare de Déu*, Tarragona, 2004. Aquí s'explica com va ser destruïda l'església del santuari de Queralt i espoliat el tot el ric tresor de la parròquia de Berga servat des de feia segles.

(19) El *Regió 7*, de 22 de desembre de 1991, hi ha un article d'Anna Mateu que acabava amb aquestes contundents paraules "...Hi ha moltes entitats i institucions disposades a acollir un museu com el del circ, ara per ara únic a Catalunya. L'Institut del Teatre de Barcelona o el mateix Museu de les Arts de l'Espectacle estarien molt interessats a rebre el seu important fons en un apartat dedicat al món del circ. La regidora de cultura de Berga, en una carta adreçada a Josep Vinyes el 9 de novembre de 1990, després de demanar-li perdó –"pel retard a posar-nos en contacte amb vostè"– li comunico que durant les festes de santa Eulàlia (desembre de 1990)– "s'inaugurarà el Centre d'Estudis del Circ"–que és això si no autèntica responsabilitat i eficàcia política?". Val la pena llegir sencer l'article d'Anna Mateu, per poder entendre moltes coses del Museu del Circ d'en Vinyes....

Ramon Felipó

Ctra. Sant Fruitós, 32 - bxs.

Tel. 93 821 45 90

Fax 93 821 45 91

08600 Berga

PLANA
a s s e s s o r i a s . l